

Arrest

nr. 49 680 van 18 oktober 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten van 10 augustus 2010 genomen in uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid 29 juni 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn.

Op 22 september 1987 wordt verzoeker door de politie tegengehouden zonder identiteitsdocumenten. Hij verklaart op 22 september 1987 het Rijk te zijn binnengekomen en verzoekt de Belgische overheid op diezelfde dag om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Door het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen wordt op 19 januari 1988 beslist om verzoekers dossier zonder gevolg te klasseren.

Op 23 maart 1989 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven.

Op 20 maart 1990 wordt nogmaals een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven aan verzoeker.

Op 17 december 2001 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van (oud) artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna afgekort: de Vreemdelingenwet).

De gemachtigde van de minister van Binnenlandse zaken beslist op 20 augustus 2004 om verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk te verklaren. Tegen deze beslissing dient verzoeker een beroep tot schorsing en nietigverklaring in bij de Raad van State. Verzoekers beroep wordt op 6 juni 2006 door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 159.592.

Op 8 september 2004 dient verzoeker een tweede aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van (oud) artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet.

Op 22 januari 2007 beslist de gemachtigde van de minister van Binnenlandse zaken om verzoekers aanvraag zonder voorwerp te verklaren.

Op 8 december 2009 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 29 juni 2010 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid om de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk te verklaren.

Op 10 augustus 2010 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid meegedeeld op 29.06.2010 wordt aan (...) het bevel gegeven (...)

Reden van de beslissing:

- artikel 7, al.1-2° van de wet van 15 december 1980: verblijft langer in het Rijk dan overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd
- betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing tot weigering van de erkenning door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op datum van 19.01.1988
- betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BVG d.d. 20.04.1988. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land. (...)"

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie van gebrek aan belang aan. Zo zet zij onder meer uiteen dat het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten niet meer is dan een herhaald bevel, nu aan verzoeker in het verleden reeds meerdere malen een bevel werd gegeven om het grondgebied te verlaten. De verwerende partij concludeert dat verzoeker aldus geen enkel belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing en dit conform de vaste rechtspraak van de Raad van State.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS* 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoeker reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, met name op 20 april 1988, 23 maart 1989 en 20 maart 1990. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt verder - wat tevens niet wordt ontkracht door verzoeker - dat de voormelde bevelen om het grondgebied te verlaten niet werden aangevochten door verzoeker. Dienvolgens zijn deze voormelde bevelen definitief en aldus principieel uitvoerbaar.

De eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van verzoeker niet en levert voor hem geen nut op, omdat de verwerende partij de bevelen om het grondgebied te verlaten van 20 april 1988, 23 maart 1989 en 20 maart 1990 kan uitvoeren, vermits deze definitief zijn geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123 774, RvS 11 mei 2005, nr. 144 319). Er dient daarom te worden vastgesteld dat verzoeker geen wettig belang heeft bij de vordering (RvS 15 september 2003, nr. 122 790).

Het beroep tegen het thans bestreden bevel is dienvolgens onontvankelijk.

De exceptie van de verwerende partij is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend en tien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU